

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 88/2021-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Róberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], obaja zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šofrankom, Hraničná 2, Košice, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 49 Er 3951/2014 z 11. januára 2017, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 CoE 358/2015 z 26. augusta 2015, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 CoE 155/2017 zo 7. februára 2018, uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 CoE 310/2016 z 30. septembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Ober 23/2018 z 28. marca 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. augusta 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), obaja zastúpení advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 49 Er 3951/2014 z 11. januára 2017, uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 12 CoE 358/2015 z 26. augusta 2015, uznesením krajského súdu sp. zn. 12 CoE 155/2017 zo 7. februára 2018, uznesením krajského súdu sp. zn. 12 CoE 310/2016 z 30. septembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Ober 23/2018 z 28. marca 2019.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 36 Listiny základných ľudských práv a slobôd porušené bolo.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod spis. značkou č. 10boer/23/2018 zo dňa 28. 3. 2019, Uznesenie Krajského súdu Košice pod spis. značkou č. 12CoE/155/2017 zo dňa 7. 2. 2018, Uznesenie Krajského súdu Košice pod spis. značkou č. 12CoE/310/2016 zo dňa 30. 9. 2016, Uznesenie Krajského súdu Košice pod spis. značkou č. 12CoE/358/2015 zo dňa 26. 8. 2015 a Uznesenie Okresného súdu Košice II. pod spis. značkou č. 49Er/3951/2014 zo dňa 11. 1. 2017 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Košice II. na ďalšie konanie.

Okresný súd Košice II. je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia v sume 326,50 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Šofranka... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo.

5. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

6. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) a f) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný(d), ktorý je podaný oneskorene(f).

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie

nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľov uznesením okresného súdu

8. Ústavný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že namietané uznesenie okresného súdu už bolo predmetom preskúmavania na základe sťažovateľmi podanej ústavnej sťažnosti. Uznesením č. k. I. ÚS 290/2019-16 z 2. júla 2019 bola ústavná sťažnosť odmietnutá pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako neprípustnú podľa § 55 písm. a) v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľov uznesením krajského súdu z 26. augusta 2015

9. Uznesenie krajského súdu z 26. augusta 2015 nadobudlo právoplatnosť 9. októbra 2015. Ústavná sťažnosť bola podaná na ústavnom súde 12. augusta 2019, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľov uznesením krajského súdu z 30. septembra 2016

10. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, kedy nadobudlo napadnuté uznesenie krajského súdu z 30. septembra 2016 právoplatnosť. Avšak

s poukazom na skutočnosť, že okresný súd vo veci opätovne rozhodol uznesením z 11. januára 2017, je zrejmé, že uznesenie krajského súdu muselo nadobudnúť právoplatnosť najneskôr v januári 2017. Ústavná sťažnosť bola podaná na ústavnom súde osobne 12. augusta 2019, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľov uznesením krajského súdu zo 7. februára 2018

11. Uznesenie krajského súdu z 7. februára 2018 nadobudlo právoplatnosť 15. marca 2018. O dovolaní sťažovateľov voči uvedenému uzneseniu krajského súdu rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ober 23/2018 z 28. marca 2019, ktoré podľa vyjadrenia samotných sťažovateľov nadobudlo právoplatnosť 17. apríla 2019. Ústavná sťažnosť bola podaná na ústavnom súde osobne 12. augusta 2019. V prípade podania dovolania a súbežne podanej ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je ústavná sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí najvyššieho súdu o dovolaní, pričom lehota na podanie takej sťažnosti bude považovaná za zachovanú vo vzťahu k predchádzajúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípade, ak bola podaná v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Zvolský a Zvolská v. Česká republika z 12. 11. 2002, sťažnosť č. 46129/99).

12. Keďže uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 17. apríla 2019 a ústavná sťažnosť bola podaná osobne 12. augusta 2019, je zrejmé, že bola podaná po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľov uznesením najvyššieho súdu

13. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 17. apríla 2019, keď bolo doručené právnemu zástupcovi sťažovateľov. Ústavná sťažnosť však bola podaná na ústavnom súde osobne 12. augusta 2019, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu